U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Zdeňka Kühna, a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **G. A.** zastoupeného JUDr. Františkem Divišem, advokátem se sídlem Okružní 15, Litoměřice, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2007, č. j. OAM-1-504/VL-20-12-2007, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soud v Ostravě ze dne 4. 9. 2009, č. j. 64 Az 71/2007 – 116,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě. Tímto usnesením byl stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti směřující proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2009, č. j. 64 Az 71/2007 – 98, ustanoven zástupcem advokát. Současně byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce konkretizoval důvody své kasační stížnosti.

Krajský soud v napadeném usnesení stěžovatele rovněž poučil, že proti výroku o ustanovení zástupce z řad advokátů je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, a to ve lhůtě dvou týdnů od doručení uvedeného usnesení. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 9. 2009. Dne 29. 9. 2009 podal proti tomuto usnesení stěžovatel kasační stížnost psanou v arménském jazyce. Krajský soud zajistil prostřednictvím ustanoveného tlumočníka překlad kasační stížnosti do jazyka českého.

Stěžovatel v kasační stížnosti v první řadě polemizuje se závěry krajského soudu obsaženými v rozsudku ze dne 29. 6. 2009, č. j. 64 Az 71/2007 – 98, že měl v rámci správního řízení možnost uvést všechny podstatné skutečnosti a důvody své žádosti o mezinárodní ochranu, a že byla jeho vyjádření přeložena do českého jazyka kvalifikovaným tlumočníkem. Stěžovatel zdůrazňuje, že požadoval, aby byla do spisu

založena veškerá jeho vyjádření v arménštině, a v souvislosti s tím se domnívá, že v průběhu správního řízení i v řízení před krajským soudem uvedl všechny rozhodné skutečnosti a důvody v rozsahu postačujícím i pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel tedy nesouhlasí s tím, že byl napadeným usnesením krajského soudu vyzván k doplnění kasační stížnosti o konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje její důvodnost.

Stěžovatel dále namítá, že byl pronásledován mafií, přičemž státní orgány jeho vlasti nebyly schopny mu zajistit bezpečnost. V důsledku toho se domnívá, že u něho byly naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona č. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále též "zákon o azylu"), nebo alespoň ve smyslu § 14 zákona o azylu. Závěrem pak bez podrobnějšího upřesnění uvádí, že některé blíže nespecifikované důkazy nemohl ve správním řízení předložit, a to patrně z důvodu jejich citlivosti pro bezpečnost České republiky.

Nejvyšší správní soud se zabýval přípustností kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tato není přípustná.

Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že nesměřuje proti výroku I. napadeného usnesení, jímž byl stěžovateli soudem ustanoven advokát pro zastupování v řízení o kasační stížnosti proti meritornímu rozhodnutí krajského soudu, nýbrž proti výroku II. citovaného usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván, aby prostřednictvím ustanoveného zástupce odstranil nedostatek kasační stížnosti spočívající v absenci konkrétních kasačních důvodů. Uvedený závěr lze učinit bez ohledu na to, že většina stěžovatelem uplatněných námitek se ve skutečnosti vztahuje k meritornímu rozhodnutí krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného.

Podle § 102 s. ř. s. je kasační stížnost zásadně přípustná, s výjimkou případů taxativně vypočtených v § 104 s. ř. s. Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost mimo jiné obsahovat též označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, a uvedení toho, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc. Nejsou-li vady podání ve stanovené lhůtě odstraněny, soud takové podání usnesením odmítne, pokud v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Napadené usnesení je v rozsahu výroku II., kterým byl stěžovatel v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k dodatečnému doplnění konkrétních kasačních důvodů coby jedné z nezbytných náležitostí kasační stížnosti, rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení ve smyslu shora citovaného § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Kasační stížnost proti výroku II. napadeného usnesení tedy není přípustná.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřípustnou podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. odmítl.

O kasační stížnosti samostatně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 6. 2009, č. j. 64 Az 71/2007 – 98, bude rozhodnuto následně po doručení tohoto usnesení.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu